

Efeze 3:14-21

Paulus' gebed

1 de oproep 2 de inhoud 3 de uitwerking

Gemeente,

Waar zijn de tijden van Handelingen 2 gebleven? De tijd dat er op één dag 3000 mensen tot geloof kwamen. En dat er dagelijks werden toegedaan tot de gemeente, die zalig werden. En waarom zijn die tijden voorbij. Waarom maken wij zulke dingen niet mee?

We zouden geneigd kunnen zijn om te wijzen op de tijd waarin we leven. De invloed van de wetenschap, van het postmoderne denken, van het hier en nu enzovoort. De maatschappij is zover van God vandaan. Het levensgevoel van de gemiddelde Nederlander duldt geen vastheden die van bovenaf bekendgemaakt worden. Maar: is het dat? Waarmee ik niet wil zeggen dat analyse van de tijd waarin we leven niet nodig en nuttig kan zijn. Maar: is dat de verklaring, de oorzaak?

Wie kennis neemt van opwekkingen in de kerkgeschiedenis komt tot iets anders. Opwekkingen, dat zijn tijden waarin net als in Handelingen 2 velen tot geloof kwamen. Na elke preek. Huis aan huis in een dorp. En gemeenten groeiden van 100 tot 1000 leden in een paar jaar tijd. Maar wat zie je dan? Deze opwekkingen begonnen in de gemeente. Bij de gelovigen. Onder hen vond een opleving plaats en daarop volgde de bekering van vele anderen, buitenkerkelijken zogezegd. Trouwens: in Handelingen 2 is dat niet anders: eerst werden de discipelen vervuld. En toen, en daarop, weden vele andere bekeerd. Maar het begon bij de discipelen die er waren. En die vervuld werden van de Heilige Geest. Blijkbaar werkt de HEERE doorgaans vanuit Zijn Gemeente naar buiten toe. Blijkbaar zou je de gemeente kunnen vergelijken met een vijver in de woestijn. En via die vijver wordt de woestijn bevoeid. Dus als het waterpeil in de vijver laag staat, blijft heel de omgeving droog. Als de vijver overstroomt dan wordt de omgeving, de woestijn bevochtigd. Maar als de woestijn droog blijft komt dat omdat de vijver niet overstroomt en een te laag waterpeil heeft. Als de vijver van de gemeente een lage waterstand van geestelijk leven heeft, blijft de woestijn van de maatschappij droog. Want doorgaans vloeit het heil via de gemeente de wereld in. Dat betekent als je dus naar de wereld wijst, de cultuur, de maatschappij dat mensen zo ver van God leven en zo onontvankelijk zijn, dat je dan inderdaad met 3 vingers naar de gemeente, naar jezelf wijst. De woestijn blijft droog omdat de vijver zo'n lage waterstand heeft. Blijft de maatschappij zo onontvankelijk

voor God omdat de Kerk zo'n laag geestelijk peil heeft? Blijven mensen in de wereld ongevoelig voor God omdat de gemeente zo'n laag geestelijk peil heeft? Wil God ons dat soms leren in onze tijd? De klacht over de tijd moet worden tot een aanklacht over onszelf.

Dan begrijpen we ook dat Paulus in Efeze 3 vers 14 ev bidt voor de Gemeente. Bidt dat de Gemeente vervuld wordt van de Geest tot al de volheid Gods. Dat is opdat de Gemeente God zal mogen verheerlijken. Dat is opdat de Gemeente zelf zal ontvangen de vreugde van het heil. Maar dat is ook de weg waarlangs anderen tot geloof zullen komen en aan de gemeente worden toegevoegd. Daarom bidt Paulus voor de Gemeente.

1 de oproep

Dan zijn wij op een belangrijk punt van de Efezebrief aangekomen. Dit gebed is ergens een scharnierpunt in de Efezebrief en hangt samen met andere gedeelten. Ik noem drie verbanden. In de eerste plaats hangt dit gedeelte samen met het begin van hoofdstuk 3. Toen begon Paulus ook met: om deze oorzaak..... namelijk omdat nu ook de heidenen mede erfgenamen zijn geworden in Christus. Maar toen kwam Paulus door de Geest geleid op zijn eigen positie en plaats in Gods Koninkrijk. En zagen we wat een bidder Paulus is. Nederig, vurig en gericht op God. De boog van het gebed. Maar nu in vers 14 pakt Paulus weer op waar hij in vers 1 mee begonnen was: om deze oorzaak en dan komt het gebed zelf. De pijl op de boog van nederigheid, vurigheid en gerichtheid op God die zal worden opgezonden naar de hemel.

In de tweede plaats zal Paulus vanaf hoofdstuk 4 vers 1 vele oproepen, vermaningen richten tot de Gemeente. Wandelt waardig de roeping, wandelt niet meer gelijk de heidenen wandelen, zijt dan navolgers Gods, man en vrouw, weet u plaats, doet aan de gehele wapenrusting Gods. Wat ook in het winterseizoen plaatsvindt. Ouderen en jongeren worden opgeroepen de Heere te dienen. Maar de oproep tot de Gemeente wordt gedragen door, voorafgegaan door het gebed voor de Gemeente. Alle hameren op levenswandel, alle oproepen tot bekering, alle aandrang tot heilig leven zal geen nut doen, als daar niet is het gebed voor de Gemeente. Gouden les voor alle leidinggevend en anderen. De oproepen, de appéls, het winterwerk is de spijker, het gebed is de hamer die spijker in de muur slaat. Zonder gebed hou je spijkers tegen de muur en ze vallen zo weer op de grond. Vermaningen gedragen door gebed. En in de derde plaats is Paulus in hoofdstuk 1 zijn brief begonnen met

God danken en loven voor wat Hij heeft gegeven aan de Gemeente. Geloofd zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus. En nu gaat hij toch ook weer bidden voor de Gemeente. Danken en bidden wisselen elkaar af. Er is altijd te danken in de gemeente. Want alles wat er is is aan God te danken. Alles wat meer is dan goddeloosheid, dan geestelijke dood, duisternis en verblinding, elk vonkje, elk sprankje, elke glimp is genade, gave van God. Te danken aan verkiezing, verzoening en de Heilige Geest. Danken dus voor alles wat meer is dan niks. En tegelijk: bidden om meer. Want het is altijd minder dan alles. Er blijft nog zoveel te ontvangen en te begeren over. God is zoveel rijker en voller dan we ooit bevatten kunnen: blijven bidden om meer. Danken en bidden.

2 de inhoud

Wat bidt Paulus dan? Waar bidt hij om? Om vier dingen. In vers 16 tot 19 komen we vier keer het woord 'opdat' tegen. En achter elk 'opdat' vinden we een zegen die Paulus begeert voor de gemeente.

De eerste is: opdat Hij u geve met kracht versterkt te worden door Zijn Geest in de inwendige mens. Paulus bidt om kracht, Geesteskracht. Voor de inwendige mens. Volgens de Bijbel hebben we een uitwendige mens, zie II Corinthe 4 vers 16. Ons lichaam, onze gezondheid, onze lichaamskracht. Maar die vergaat. Hoe je het ook wendt of keert, die krachten nemen een keer af. Dat word je gewaar als je 60,70,80 mag worden. Afnemende krachten. Is niet tegen te houden. Maar we hebben ook een inwendige mens. Ons hart, onze ziel. En Paulus bidt dat die kracht mag ontvangen. Want waar wij wedergeboren worden daar heeft ons hart onze ziel kracht nodig. Want op het geloof komt wat af. Om te dragen en om te strijden. Satan laadt er wat op: lasten, kruis, beproeving. Satan maakt het graag zwaar en moeilijk. En als je meer moet dragen dan je krachten zijn dan val je stil, dan zak je in elkaar. Zodat Elia zelfs alle vaart verloor en neerzank. Geen kracht meer om verder te gaan. En satan die valt wat aan. Met zonden, met verzoeken, met aanvechtingen. En zelfs David gaf toe en viel in zonde. Opdat Hij u geve met kracht versterkt te worden. Kracht die er is in Christus en Zijn opstanding. En die de Heilige Geest in het hart brengt. Kracht om te dragen, te blijven dragen. Goedsmoeds voort te gaan. Onder het kruis. Kracht om te strijden. Strijden tegen de verzoeking. Niet toe te geven. Kracht om te strijden tegen de aanvechting en toch te blijven hopen en vertrouwen.

Danken en bidden zagen we. Laten we danken voor wat God van

deze kracht geeft. Anders zouden we allang bezweken zijn, allang meegesleurd zijn ten onder gegaan. En bidden: bidden om meer en meer. Dat de inwendige mens van dag tot dag vernieuw word. God wil zoveel geven. Christus is een krachtcentrale van zo grote hoeveelheid. Die zoveel harten en huizen versterken kan. Hebt u het niet nodig? Uw kinderen? Velen in de gemeente? Versterk ons met Uw kracht!

Het tweede opdat: vers 17 opdat Christus door het geloof in uw harten wone. Door het geloof neemt Christus intrek in ons levenshuis. Door Zijn Geest. En Paulus bidt dat Hij daar wonen zal. En als je ergens woont dan richt je het ook in. Nieuwe bewoners laten nooit alles zoals het was bij de vorige bewoners. Christus laat je levenshuis niet zoals het was. Als je ergens woont ga je de boel schoonmaken: alle stof en spinraggen eruit. De dingen op zijn plek zetten, dingen ga je buiten zetten, in de klike ermee of met oud vuil mee, nieuwe dingen worden aangeschaft en krijgen een plek. Zie hier, het proces dat Christus in gang zet. Schoonmaken. Reinigen van verkeerd taalgebruik, media- gebruik. Verkeerde gewoontes buiten zetten, geen plaats meer voor. Nieuwe gewoontes invoeren. En alles op zijn plek zetten. Zijn dienst centraal en andere zaken minder centraal aan de zijkant. Je kunt zien dat je huis bewoont wordt en door Wie! Dat Christus zal wonen in je levenshuis. En dat vindt plaats doordat je in de liefde geworteld en gegrond bent. In de liefde van Christus en tot Christus. Geworteld als een plant in de bodem, gegrond als een huis op een fundament. Vanuit die liefde van en tot de Heere wordt je levenshuis heringericht. En dan gaat het ook vanuit die liefde!

Laten we danken voor wat God van deze inwoning geeft. Anders zou ons huis een afzichtelijk geval zijn. Vol met zondige gewoontes, leeg aan Zijn dienst, alles op de verkeerde plek, alleen oog en hart voor het aardse, onder het stof van grofheid, amusement, sportverdwazing en wat niet al. En bidden: om meer van die inwoning. Dat Christus veel meer heerschappij krijgt. Dat de liefde tot Hem veel sterker zal zijn zodat de herinrichting van het levenshuis veel spontaner gaat. Christus wil zoveel meer op orde brengen. Hebt u het niet nodig? Voor uzelf, voor uw kinderen en hun gezinnen, voor velen in de gemeente. Dat Christus in ons wone.

En dat gij ten volle kon begrijpen met al de heiligen welke de breedte en lengte en diepte en hoogte zij van de liefde van Christus. De liefde van Christus. Die is kun je zeggen 4 dimensionaal. Die heeft

een breedte: die omvat mensen uit alle volken. Joden en heidenen. Uit alle culturen: voorheen Germaans, of Grieks, of animistisch, of natuurgodsdiensten of andere religies. Uit alle verledens: netjes kerkelijk, of netjes onkerkelijk, of puur werelds, of misdadig. Zo breed is Christus' liefde.

En dan de lengte: Zijn liefde begon zo ver terug. Toen Hij naar de wereld kwam, nog verder terug: voor de grondlegging er wereld. Toen Hij de geveenen des Vaders aannam. En die liefde eindigt? Nooit. Die blijft mijn leven lang, ondanks alles. Die liefde blijft de wereldgeschiedenis door tot in eeuwigheid. Zo duurzaam, zo trouw, zo alles voorafgaand en alles doorstaand.

En dan de diepte: zo diep ging Zij liefde tot waar ik was. Onder vloek en oordeel. Zo diep. En dat bracht Hem onder de toorn Gods, op de bodem van de hel helemaal tot op de bodem van vloek en oordeel. Zo diep ging Zijn liefde dat Hij mij vond op de bodem van verlorenheid en zondigheid.

En dan de hoogte: Hij gaat zo hoog tot in het nieuwe leven onder een verzoend God, tot erfgenaam van het eeuwige leven, tot het kindschap van de Vader. Zo hoog als Hij Zelf is verheven met Pasen en Hemelvaart, zo oog neemt Hij zondaren op.

Die liefde bekennen. Samen met al de heiligen. Want nooit nooit kun je die liefde in je eentje bevatten. Het vat van één mensenleven is te klein daarvoor. Al de heiligen samen. De één heeft meer hiervan ervaren, de ander daarvan. De één heeft die liefde geproefd toen hij jong bekeerd werd, de ander toen hij toch nog oud bekeerd werd. De één heeft die liefde gekend vanuit zijn eigengerechtigheid, de ander gevonden in zijn ongerechtigheid. De één opgevoed bij het Woord, de ander later erbij gebracht. Samen met al de heiligen. En dan nog, nog niet te bevatten, hoe breed, hoe lang, hoe diep, hoe hoog. Een oneindig heelal waar je in staart.

Laten we danken voor elke druppel van deze liefde, elke druppel smaak ervan. Want dat is genade. En laten we bidden om meer. Er is nog zoveel meer, oneindig veel meer. Een hemel vol, een eeuwigheid vol. En is dat niet nodig? Kijk eens naar jezelf, je kinderen, zovelen in de gemeente, o laat ons Uw liefde kennen.

En het vierde: opdat gij vervuld wordt tot al de volheid Gods. Dat betekent naar de volheid Gods toe in de richting ervan. Zoals God vol is. Vol van heiligheid, wijsheid, trouw, liefde, lankmoedigheid. Dat wij net

zo vol worden daarvan als God er vol van is. Heilig, wijs, en liefdevol zoals God dat is. Dat blijft een streven, een jagen.

Laten we danken voor wat er van mag zijn. Elke druppel is genade, onverdiend door ons verdiend door Christus. Maar er is zoveel meer: zoveel meer aan heiligheid, wijsheid, liefde. Laten we bidden: Heere vul mij zoals gij vol zijt. En mijn kinderen en zovelen van de gemeente. En dan ervaar je ten diepste: hier op aarde blijft het een benaderen. Blijft het een in de richting van. Zonder ooit het volle te ontvangen en bereiken. Zonder ooit de volle kracht van de Geest te kunnen ontvangen, zonder ooit de volle inwoning van Christus gestalte te kunnen geven, zonder ooit de volle liefde van Christus te kunnen bevatten, zonder ooit heilig te zijn als God heilig is en wijs en liefdevol. Er blijft in het leven der genade een horizon die je nooit bereikt. En waarachter je zo graag zou komen. Maar waaraan je nog niet tippert. Er blijft en komt een heimwee naar het volle, het volmaakte, het volkomen, het onbevattelijke hier op aarde. Als een bergbeklimmer van de Mount Everest. Wat komt hij hoog. Veel hoger dan hier in ons platte Nederlandje. Ruim 8800 meter hoger. En als hij dan op de top is van de Mount Everest dan is de hemel nog zo ver boven hem, de sterren nog zo ver boven hem. Hoe hoger je komt, hoe kleiner je jezelf nog voelt hoe verder het heelal nog boven je uitwaaiert. De heiligste op aarde en de verst gevorderde is nog zo'n eind van de hemel vandaan. Kent u dat? Heimwee naar het volmaakte?

Ten diepste zult u er of heimwee naar hebben of er niets van begeren. Het leven begeert meer van het leven, en de dood begeert het leven niet. En je bent als een haan op de mestvaalt. Die wormen zoekt. En dan vind die haan een klomp goud. Veel meer waard dan duizend wormen. Maar de haan die pakt hem in zijn snavel en gooit hem weg. Hij wil wormen. Wie geestelijk dood is zoekt dingen van dit leven die voorbijgaan. En het goud van de geestelijke dingen werp je verachtelijk weg en ga je aan voorbij.

Of: zou je vanavond verlangen gaan krijgen? Wat ik zoek in mijn leven gaat voorbij. Maar wat God in Christus biedt is eeuwig. Wat ben ik arm, Heere wat kunt U rijkmaken. Maak het ook mij.

3 de uitwerking

Wat betekent dit nou allemaal? Concreet, wat gebeurt er als dit vervuld wordt en verhoord? Nou, daar zijn beschrijvingen en getuigenissen van. Bijvoorbeeld over de opwekking in Northampton,

1734 ttv Jonathan Edwards. In 'die God leeft nog':

`Alle gesprekken behalve over geestelijke en eeuwige dingen werden spoedig terzijde gelegd. De verzoeking scheen er in te liggen om wereldse aangelegenheden te veel te verwaarlozen en teveel tijd te besteden aan de beoefening van de godsdienst. Allen wilden alle gelegenheden aangrijpen voor hun ziel en daarom wilden ze elkaar zeer vaak ontmoeten in de huizen voor godsdienstige doeleinden. Wij zouden zeggen: als het mannen/ of vrouwenverenging was. Als zulke ontmoetingen waren afgesproken verdrong men zich in de straten.

Gods dag was een vermaak en Zijn huis beminlijk. Iedereen was ernstig betrokken bij de kerkdiensten. Dronk de woorden in. De samenkomsten waren vol tranen als het Woord gepredikt werd. Sommigen weenden van droefheid en benauwdheid, anderen van blijdschap en liefde, weer anderen van zorg en medelijden om de zielen van anderen.

Als onze jongeren samenkwamen deden zij niet liever dan alle tijd besredan aan het spreken over de uitnemendheid van Jezus, de heerlijkheid van de weg der zaligheid, de genade van God, de zoetheid van Zijn volmaaktheden. Op trouwdagen, bruiloften was geen enkele toespraak over iets anders dan de godsdienst. Die bekeerd waren kregen buitengewone inkomsten van Gods Geest. Velen die vroeger worstelden over hun staat werden nu verlost van twijfels door heldere ontdekkingen van Gods liefde.`

Er was nauwelijks iemand in de stad jonger of ouder die niet was ernstig aangedaan met de dingen van de eeuwige toekomst. Zielen werden als sneeuwvlokken gebracht tot Christus. Van dag tot dag en dat maandenlang konden overtuigende voorbeelden gezien worden van zondaars die uit de duisternis gebracht waren tot het wonderbar licht. Laten we zeggen 365 mensen die belijdenis doen op 2^e Paasdag. Elke dag iemand tot bekering.

Dat gebeurt er dan dus. Die God leeft nog! En waar begint opwekking mee? Dat de gemeente ziet: wij leven onder de maat. Wij doen God tekort. Dat de gelovigen zich verootmoedigen en zich aanklagen: dit wil God geven, maar wij leven zo arm. Bij ons is de armoede, de schaamte, de schraalheid. Bij ons gebrek aan vrucht, gebrek aan beleving, gebrek aan alles. Wij brengen geen vruchten voort naardat Gods genade groot is. Wij brengen nog geen promille op van wat U aan ons besteed. Zo vruchteloos en onvruchtbaar als wij zijn. O HEERE, heb nog geduld, o HEERE, spaar ons nog, en geef kracht, inwoning, liefde en vervulling.

Deze verootmoediging, dit gebed heeft twee vijanden. De eerste is zelfgenoegzaamheid. Dat je zo eens kijkt naar jezelf en om je heen en je denkt: we zijn al aardig ver toch? Zoveel schort er toch niet aan? Terwijl de vijver zo laag staat en de omgeving droog blijft. Maar we beelden onszelf in dat we het nog best goed doen als christen. En bedenken allerlei missionaire strategien en methodes, terwijl wij onszelf voorbereiden in onze armoede.

En de andere vijand is ongeloof. Dat je denkt, ja, het klinkt wel heel mooi, maar dat kan toch eigenlijk niet. Als je ziet hoe nu de tijd is en hoe nu de gemeente is en alle ontwikkelingen, ja in Handelingen 2, en in Northampton toen, maar volgens mij is dat nu toch te verwachten hoor. Dat is niet reëel en haalbaar. Alsof het voor die tijd in Handelingen 2 zo ernaar uit zag: ze hadden net geroepen weg met Jezus kruisig Hem. Alsof in Northampton het er zo rooskleurig uitzag voor die tijd. Paulus wil het ons leren: opdat Hij u geve. Hij! Niet vanonderaf naar toegewerkt, maar van bovenaf geschonken. Niet door mensen opgewerkt, maar door God afgezonden. Zou God dat niet willen? in vers 15 ik buig mijn knien tot de Vader van onze Heere Jezus Christus uit Welke al het geslacht in de hemelen en op aarde genoemd word. O HEERE, U bent de Vader van heel Uw schepping, U bent de Vader van allen in het verbond. U bent de Vader van heel Uw kerk. Zou een vader niet gunnen dat Zijn kinderen gelukkig zijn en rijk en blij? Zou U als Vader niet Uw kinderen rijkdom willen geven? Wordt U als Vader er niet door verheerlijkt als Uw kinderen vol van U zijn, als Uw verobndskinderen U leren kennen, als Uw schepselen oor U buigen en juichen? HEERE, U wilt het!

En HEERE, U kunt het. Vers 20 Hij is machtig te doen meer dan overvloedig ver boven al wat wij bidden of denken. Hij is machtig, Hij heeft de dood overwonnen, de duivel verslagen,. Hij is machtig te doen ver boven wat wij bidden. Boven, in de zin van meer: Je bidt voor 1 kind, Hij kan ze alle bekeren. Je bidt voor één kleinkind, Hij kan ze allemaal. Je bidt om een druppel, een straaltje, Hij geeft een stortbui een zonnegloed. Je bidt om één collega, Hij geeft ze allemaal geloof. Meer. En boven kan ook betekenen:anders. Langs een andere weg. John Newton bad ooit tot God om vervulling van Efeze 3 in zijn leven. `Ik bad om te groeien in genade en geloof, kennis en liefde. Maar God deed me mijn verborgen kwaad gevoelen krachten van de hel vielen mij aan. Heere, waarom vroeg ik? U verplettert mij in plaats van dat U mij

verhoogt. De HEERE zei, zo verhoor ik je gebed. Zo verlos Ik u van eigen ik en trots en zo zult u alles in Mij gaan zoeken. ` Meer dan wij denken, vaak ook anders dan wij denken.

Hem zeg ik zij de heerlijkheid in de Gemeente door Christus Jezus, in alle geslachten tot alle eeuwigheid. Amen.